

поутихне и се повтаря същата операция. Да ти е драго гледашъ на майсторското поведение на нашите войски, че те тегли нѣкой отъ тамъ! Боя безпрестанно се проджава до пладнѣ, а отъ сetenѣ всичко се потай, даже брейтѣ замълчаха, слѣдователно турцитѣ сѫ отбити. Всѣ желаеше да се научи за подробноститѣ; генер. Столѣтъ ми заповѣда да останѫ на негово място и самъ лично оплти кѫмъ нашия храбръ и уважаемъ корпусенъ командиръ, Радецки.

Върщането на генер. Столѣтова бѣше истински привикъ. Okaza се, че турцитѣ, въсползовани отъ лошето на секретната стража, промъжнале се до св. Никола и ко останало да превзематъ позицията; както се вижда, тѣ било отчаяно Сулейманово опитване и, може да бъде, слѣдно. Дѣйствително, да си бжихтишъ главата за превземето на една позиция, до която трѣбва да се катеришъ една стрѣмна височина отъ 2100 крачки, като имашъ предвидъ, че всѣко нападение се отражава отъ равни сили, би безразсѫдно.

Мене ми се струва, че, помежду хора военни, на то неведнѫжъ имъ е минавало бой прѣзъ главата, да се даде справедливостъ на противника, не би било прѣдосътелно, за това и азъ немогѫ да не отдамъ справедливостъ на турския сълдатинъ. Ако ний извършихме свято своя работа на Шибка, то и турския сълдатинъ извърши своя тѣл сѫщо добросъвестно; ний се защищавахме, а тѣ нападаха и нападаха като левове; честь имъ и слава! Нѣ бивато и да бѫде армията, както и да би била тя подготвена нравственната сила се уморява и тогазъ армията се обръща на стадо овце; тѣ се случило и съ турцитѣ на 5 септември; отблъснати, слѣдъ единъ бой отъ 12 часа, обиди отъ панически страхъ, тѣ бѣгале именно като стадо обиди като се газиле единъ други и хвѣрляле оръжието си; нѣкъ се побѣрквале въ ума до толкъ, щого се хвѣрка право въ процаститѣ.

Въ срѣдъ разгара на боя, генералъ Радецки дотичалъ мястото и рѣководилъ лично защитата; тѣй и трѣбваше.